

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Investigatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A manu vita commoditatis illa ipsa quotacung, animalia nobis documento fuerint, & vivendi propemodum rationem indicant. Sed ne ego ineptus, qui super his ad Romulum Amasum eruditissimum eloquentissimumq; virum differam. Sed enim dabis hoc amicitia nostrae, ut etiam licet at inepire: deg, iis sermonem facere, que tu decies in anno longe disertissimam & eruditissimam & sagittam publico docere soles. Nostram vero hanc diligentiam non est, ut obscuram quipiam existimat, quod in tam tenue moremuv insecto, cum in eo tam magna natura miracula delitescant: que cum Egypciis sacerdotes diligenter contemplati essent, huc per Formicam suis hieroglyphicis adscriptam significari voluerunt.

INVESTIGATIO. CAP. I.

Diligentissimam in primis investigationem, solerteriamque in iis comparandis, que ad usum vitæ facerent, per hujus animalis hieroglyphicum ostendebant. Formica siquidem ea quoque deprehendit, que quisquam accuratissime occultaverit, pari cum Sole diligentia, qui quotidie omnia terrarum opera visitatione sua collustrat: quapropter in litho Bmo Soli Formica immolari solita.

PROVIDENTIA. CAP. II

Mox & providentiam demonstrabant: quia memor hyemis cibaria comparat & recondit, & cel-^{summa} las promptuarias facit, semina interim ne nascantur mortuæ secat, abrosaque condit, ne rurius in fruges exeat terra, atque inutilia inde sibi ad usum alimenta fiant. Quin etiam si ea imbre ma-^{Formica}
defacta fenserit, profert atque exficit, idque eo tantum tempore, cum tranquillum atque serenum celum præfenerit. Quamobrem nunquam ex nubibus imbre effluxisse confixeris, cum à Formicis expositum est frumentum: quod supra humana intelligentia captum esse negarit nemo, nisi paucissimos commemorare velimus, ea insignes præfigitura: uti Democritum fuisse memorant, quem tradunt iussisse fratri, celo admodum sereno, ut quam rapidissime posset messem omnem sub tecla inferret, atque effusissimum paulo post diluvium subsecutum. Adhæc, hanc prudentiam, five celestium cognitionem Formicæ adscribit Elianus. ut cum nonum à Lunæ coitu diem inauspicatum C noniquam eo die de latebris exeat. Sed ut ad alteri vanda frugis providentiam revertantur, ea si homini largius, aut pari saltem cum Formicis portione concepta esset, Phalaris Agrigentinorum, tyrannus loca quædam in Sicilia munitissima tam parvo negotio minime cepisset. Is enim simulatio cum oppidanis scedere, frumenta quæ residuo habere se dicebat, apud eos depositus: deinde data opera, ut camerae tectorum, in quibus ea condebantur, rescisse pluviam recipieren, frumenta que ita computrescerent, illos fiducia ad diti commeaturo proprio tritico abusos, primo a tatis initio aggressus, inopia compulit ad dictiorem. Quod ut exemplo nobis sit, sacræ etiam literæ adhortantur, quæ pigros desiderio admonet, ut ad formicam se conferant, atque illa prudentiores fieri contendant. Salomon Formicam, minimum terræ animal, sapientiorem sapientibus asseverat: propterea quod ^{prob. b.} sibi præparat in mense cibum. Deus vero, ut arbitratur Adamantius, industrium hanec vel quasi providentia similitudinem Formicis dedit, ut aliis ratione utentibus perlucuum esset exemplar, quo Formicarum opera contemplantes, ad res gerendas ipsi quoque aggredierentur, usui necessaria comparent, & parta disserent asservare.

LABOR INDEFESSUS. CAP. III.

Adhæc laboris perseverantiam ex Formica picta significabant: nam ea non interdu solum verum etiam noctibus laborem exercet. Quanta vero diligentia eandem semper itat viam, neque unquam aberrat à loco, in quo quicquam repouferit: quanto nixu semina, quæ præ pondere gestare non possit, pedibus protrudit: quam officiosæ alia fessis succedunt, opemque afferunt: ut merito sit exemplum nobis magni Formica laboris, quæ argutam longe argutius Cicadam eluserit, cum illi, ut in fabulis est, rēponit. Aestate quo cœnato, hyeme saltu. Aeneas Platonicus in Theophrasto, ubi differit Euziteus, eorum opinionem refellit, qui defunctoru animas ajunt id genus animalium sectari, cuius vitam, dum inhumanis essent, imitabantur, ad diligentissimam hanc investigationem, foliosque labores Formicam accommodat, quam, si ita esset, Ulysses post obitum affectari cogeretur, M qui